

РЕШЕНИЕ

№ 26872

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4170** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. Р. П., депозирана чрез адв. С. Ф.-С., против Заповед № ЗД/Д-С-СК-064/29. 03. 2024 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С. - [населено място], с която жалбоподателката е насочена към социална услуга „Оценка на родителски капацитет. Информирание и консултиране“, предоставяна от ЦОП „Слънчева пътека“ при Фондация „Светлина за живот“ - [населено място].

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при съществено нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материално правните разпоредби и целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. С., като поддържат жалбата и молят за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. се представлява от юрк. Й., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Н. М. К., редовно призован, не се явява и не се представлява. Административен съд - София град, като обсъди становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. Р. П. и Н. М. К. са родители на Н. К., роден през 2012 г. и Р. К., роден през 2017 г. Бракът на родителите е прекратен с Решение № 261468/14. 05. 2021 г., постановено по

гр. д. № 13254/2020 г. по описа на Пловдивския районен съд, като родителските права по отношение на родените от брака деца са педоставени на майката. На бащата е определен режим на лични отношения, съгласно утвърденото от съда споразумение по чл. 51 от СК. Към момента на издаване на оспорената заповед режимът на лични контакти на децата с техния бащата е определен съгласно Заповед за незабавна защита от 21. 12. 2020 г. на СРС, 92 с-в единствено на територията на Контактен център чрез ДСП по местоживеење веднъж седмично по два часа. През януари 2021 г. Д. Р. П. е подала заявление до контактен център при Фондация „Център отворена врата“ за ползване на ресурса. Сключен е договор и с Н. М. К. и е изготвена програма, по която децата да се срещат с баща си - всеки четвъртък от 17:30 до 19:30, като впоследствие времевият диапазон е променян от бащата. Първоначално Н. К. е спазвал програмата, но през лятото на 2021 г. е започнал да отлага срещите или да идва с голямо закъснение. Услугите са били прекратени от страна на центъра поради системни закъснения от страна на бащата, които надхвърлят петнайсетте минути, допустими по договор, в четири от осемте, планирани и включени в договора срещи. С цел осъществяване на срещи с бащата, по указания на СРС, от ОЗД С. за децата са издадени по три Предварителни оценки на потребностите с дати: 23. 02. 2022 г., 23. 05. 2023 г. и 28. 12. 2024 г.

Във връзка с постъпили в Агенция за социално подпомагане сигнали от страна на Н. К. от 19. 09. 2023 г. и 13. 10. 2023 г. по отношение на Н. К. и Р. К. са изготвени доклади за оценка на сигналите, като е предложено сигналите да се затворят и да не се отваря работа по случай за двете деца. В последващ доклад за оценка на постъпил сигнал с вх. № С./Д-С-СК/76 от 29. 01. 2024 г. е прието, че по отношение на Н. К. и Р. К., предвид риска от родителско отчуждение и липсата на градивни действия от страна и на двамата родители, следва да се отвори работа по случай на основание чл. 23 от ЗЗДет. - за подкрепа и съдействие в семейна среда. На 17. 02. 2024 г. между Фондация „Център отворена врата“ и Д. Р. П. и Н. М. К. е сключен договор за супервизиран контакт на децата с баща им, като са определени две дати, срещите на които са се състояли. След тези две срещи, въпреки опитите, не е уговорен нов график. В доклади от 29. 09. 2024 г. е препоръчано да се провежда консултативна работа с родителите по правата на децата и да се насочи Д. П. към Оценка на родителски капацитет. По отношение на Р. К. и Н. К. е изготвен план за действие с дългосрочна цел обезпечаване правата на детето в семейна среда и възстановяване на връзката с бащата, като в случай на липса на съдействие от страна на родителите или възпрепятстване на работата на ОЗД или Н., следва издаване на задължително предписание на съответния родител. Определен е срок от 6 месеца.

Въз основа на социален доклад № СЛ/Д-С-СК/1326-010 от 29. 03. 2024 г. от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С. - [населено място] е издадена оспорената Заповед № ЗД/Д-С-СК-064/29. 03. 2024 г., с която жалбоподателката е насочена към социална услуга „Оценка на родителски капацитет. Информирание и консултиране“, предоставяна от ЦОП „Слънчева пътека“ при Фондация „Светлина за живот“ - [населено място].

По делото са изслушани свидетелските показания на бащата на Д. Р. П. – Р. П. П., които съдът цени в съвкупност с останалия доказателствен материал. Представено е и Решение № 20125360/27. 06. 2024 г. по гр. д. № 64074/2020 г., с което срещу Н. М. К. е издадена Заповед на основание чл. 15, ал. 1 от Закона за защита от домашното насилие и му е забранено за срок от 12 месеца да доближава Д. Р. П. на разстояние не

по-малко от 100 метра, с изключение на времето, което е определено за лични отношения с децата Н. К. и Р. К. при тяхното предаване от и на майката.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу административен акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Предмет на делото е Заповед № 3Д/Д-С-СК-064/29. 03. 2024 г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С. - [населено място]. Същата е издадена от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорената заповед е издадена след извършена оценка на случая от съответните лица, изготвяне на план за действие с нормативно предвиденото съдържание, изготвени заключителни и социални доклади и установена необходимост от ползването на социалната услуга и заявено нежелание от майката на детето да ползва предлаганата социална услуга. Същата съдържа както правни, така и фактически основания за нейното издаване. Фактически основания за издаването на заповедта могат да се извлекат и от административната преписка, което е допустимо съгласно ТР № 16 от 31. 03. 1975 г. на ОСГК на ВС.

С оглед на изложеното, съдът приема, че е спазена предвидената в закона процедура и оспореният акт е постановен при изяснена фактическа обстановка. В тази насока и възраженията на оспорващата за немотивираност на акта и постановяването му при съществени нарушения на административно производствените правила са неоснователни. Неспазването на срока по чл. 61 от АПК по никакъв начин е пречатвало правото на защита на оспорващото лице.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Една от предвидените в ЗЗДет. мерки за закрила е съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда /чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗДет./. В нормата на чл. 23 от ЗЗДет. е определено в какво се състоят мерките за закрила в семейна среда, като съгласно чл. 23, т. 2 от ЗЗДет. мярката се изразява в насочване към подходящи социални услуги. Мерките за закрила по чл. 23 се предприемат от ДСП по искане на родителите или на самото дете, както и по преценка на ДСП и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от ДСП съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЗДет. Целта на мярката за закрила в семейна среда, която може да се осъществява и чрез социална услуга, е да бъдат подпомогнати детето и семейството, в зависимост от възможностите за отглеждане и възпитание на детето /чл. 18, ал. 1 и ал. 3 от ППЗЗДет./.

В конкретния случай ползването на социална услуга е наредено като вид мярка за закрила по смисъла на чл. 23 от ЗЗДет. За да пристъпи към подобна мярка, административният орган се е позовал на изключително влошени взаимоотношения между родителите, рефлектиращи върху децата, като е констатирано, че двамата не си партнират по въпроси, касаещи Н. и Р., като при децата е налице съпротива да контактуват с бащата. Родителите съобщават противоречиви факти и отправят обвинения един срещу друг, което усложнява ситуацията и въвлича децата в конфликта.

Настоящият съдебен състав приема, че така приетото от административния орган се установява безспорно от събраните по делото доказателства. Видно е, че между родителите съществуват конфликтни отношения и напрежение. От данните по делото

безспорно се установява, че Н. К. е закъснявал за уговорените срещи в Контактен център, вследствие на което договорът за предоставяне на социалната услуга е прекратен от страна на Фондация „Център отворена врата“. В провежданите между двете деца и социален работник индивидуални разговори те са споделили, че по време на срещите с баща им той закъснява, говори по телефона, обсъжда теми, които не са близки до тях и вълнуват само него. Изложеното се потвърждава и от свидетелските показания на Р. П. П., които съдят кредитира като събрани въз основа на лични впечатления и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. В допълнение, според наличните по делото социални доклади и предварителни оценки на потребностите на децата е налице отчуждаване на Н. К. и Р. К. от баща им.

Действително първоначално жалбоподателката е съдействала за осъществяване на срещи между бащата и децата като многократно е подавала заявления за ползване на определената социална услуга. Д. П. твърди, че самата тя мотивира децата и ги подсеща да контактуват с бащата, но те не желаят. Същевременно обаче, видно от писмо с изх. № 222/08. 11. 2024 г. от контактен център при Фондация „Център отворена врата“, след проведените две срещи в началото на 2024 г. между баща и деца /съобразно нов договор за предоставяне на социална услуга/, които са протекли в атмосфера на взаимно доверие и според присъствалия психолог децата и бащата са били щастливи, че могат да общуват заедно, повече срещи не са се състояли. На няколко пъти Н. К. е предлагал дати за срещи, които обаче не са били приети от Д. П. и същата не се е свързала с центъра, за да предложи нови дати за следващ график.

Видно е, че за периода 2020 - 2024 г. бащата многократно е подавал сигнали с твърдение, че не му е осигурена възможност за среща с децата.

Това поведение на родителите сочи за липса на адекватна преценка как ситуацията се отразява върху психиката на малолетните им деца. Съобразно изготвените социални доклади, заключителни доклади и становища по случая, децата са свидетели на продължаващия конфликт между родителите, рефлектиращ на връзката им с бащата, за което са отговорни и двамата родители, в качеството им на законни представители на децата. В случая, категорично са налице предпоставките за предприемане на мерки за закрила по смисъла на чл. 23, т. 2 от ЗЗДет., състоящи се в социална работа за улесняване връзките между децата и родителите и справяне с кризи в отношенията. Именно предвид поведението на родителите, проблемните взаимоотношения между тях, които са предпоставка за евентуални дефицити в поведението на децата в бъдеще, както и с цел предотвратяване на конфликтните отношения между родителите, е предложено по отношение на тях да се предприеме мярка за закрила, вкл. чрез насочване за ползване на социална услуга. Безспорно по делото се установява, че бащата е подал заявление и е получено направление за ползване на социална услуга по реда на ЗЗДет. - „Оценка на родителски капацитет“, като същата е извършена в рамките на 6 месеца, съответно издаден е доклад на 25. 08. 2023 г. Съгласно същия Н. К. проявява заинтересованост към изготвянето на оценка на родителския му капацитет и демонстрира желание да прекарва време със синовете си като се явява редовно на насрочените в ЗСРИ срещи.

В тази връзка, и с оглед работата по случаите на двете деца, от Агенция социално подпомагане в доклад от 29. 03. 2024 г. е изразено становище, че е необходимо да бъде оценен родителският капацитет и на Д. П., в качеството ѝ на титулярно отглеждащ децата родител, съответно да бъде изследвана нагласата ѝ по отношение връзката на двете деца с бащата и действията в тази насока. Посочено е, че не е

изразено желание от страна на майката доброволно да ползва цитираната социална услуга. Следователно, налице е хипотезата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет., при която Директорът на Дирекция "Социално подпомагане" може да издаде заповед за ползване на социални услуги, още повече, че съгласно чл. 24, ал. 1 ЗЗДет., мерките по чл. 23 могат да се предприемат по преценка на Дирекция "Социално подпомагане".

За да се приеме, че е осъществен фактическият състав на разпоредбата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет., следва да е доказано алтернативно наличието на една от двете посочени отрицателни предпоставки - липса на контакт с родителя/ите или липса на заявено желание от изброените лица - родителите, попечителите, настойниците или лицата, които полагат грижи за детето. Систематичното тълкуване на посочената разпоредба във връзка с чл. 20, ал. 1 от ППЗЗДет., която гласи, че при постигане на съгласие за предоставяне на социални услуги и избор на доставчика на социалната услуга между дирекция "Социално подпомагане" и родителите на детето или настойниците и попечителите те подават писмено заявление до директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, води до извода, че фактическият състав на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет. е осъществен. Именно несъгласието на майката да ползва социална услуга „Оценка на родителски капацитет“ е обосновоало издаването на оспорената заповед по реда на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет.

Както за родителите, така и за институциите водещ следва да е интересът на децата, като за тази цел личните разногласия следва да отстъпят и родителите да вложат старание за преодоляване на риска. Поставянето на децата в положение на криза на лоялността се извършва и от двамата родители, съответно се налага както майката, така и бащата да ползват подходяща социална услуга, като се координира работата, провеждана от институциите и с четиримата поотделно /родители и деца/. Административният орган, нареждайки ползването на посочената социална услуга от страна на Д. Р. П., е издал акта си в съответствие с материалния закон, като е преценил всички критерии по ЗЗДет. и ППЗЗДет. Услугата е съобразена с най-добрия интерес на децата да поддържат нормални лични отношения с всеки от родителите, което е от значение за психо-емоционалното им здраве.

Чрез определената мярка се цели да се помогне на Н. К. и Р. К. да преодолеят психологическата травма от раздялата на родителите, обтегнатите отношения помежду им и да се приучат да общуват и с двамата поотделно. Нормите на чл. 9 § 3 от Конвенцията за правата на детето, чл. 24 § 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, чл. 124, ал. 2 от Семейния кодекс гарантират правото на детето на лични отношения с всеки родител. Предписаната социална услуга „Оценка на родителски капацитет. Информирание и консултиране“, съобразно чл. 18, ал. 1 от ППЗЗДет., е необходима именно за препятстване и преодоляване на родителското отчуждение, за пълноценно упражняване на режима на лични контакти на бащата и гарантиране правото на децата на комуникация с двамата родители. В тази връзка по никакъв начин не следва посочената услуга да се приема като стигматизиране на майката. Напротив, същата има за цел подпомагане на отношенията между родители в най-добрия интерес на техните деца.

В заключение, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, органът е изяснил относимите към случая факти и е постигната целта на закона - охрана интересите на децата, при наличието на материалните предпоставки по чл. 20, ал. 1 т.

4 от ППЗЗДет. С оглед изложеното и при безспорно установения по делото отказ на майката доброволно да ползва предлаганата социална услуга, оспорената заповед се явява правилна и законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, 53-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. П. против Заповед № ЗД/Д-С-СК-064/29. 03. 2024 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С. - [населено място]. РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на страните преписи от решението.